

Struikelstenen

'Zolang we hun namen kennen, vergeten we hen niet'. De komende tien jaar zullen er meer dan 700 struikelstenen worden geplaatst in Haarlem, ter nagedachtenis aan de in de Tweede Wereldoorlog vermoorde Joodse Haarlemmers. De eerste stenen - waarover je overigens niet letterlijk kunt struikelen - zijn begin deze maand onthuld.

In het Garenkokerskwartier op de Kinderhuissingel en in de Pijntorenstraat. De officiële onthulling was een indrukwekkende middag. Ter nagedachtenis aan het echtpaar Gabriel en Alice Jacobs en hun jongste zoon Herman werden er toespraken gehouden door een nabestaande en door rabbijn Spiero. De oudste zoon Victor (91) overleefde de oorlog door onder te duiken in de eigen straat. De kleindochter van zijn onderduikmoeder hield een mooie toespraak. Ze heeft nog regelmatig contact met Victor, die in Israël woont. Ook zijn zus Rosy overleefde de oorlog.

Op de Kinderhuissingel werden drie struikelstenen geplaatst voor familie Calff en hun zoon Jules. De komende tijd gaan ook elders struikelstenen geplaatst worden, onder meer in de Duvenvoordestraat en op de Zijlweg.

Op www.struikelstenenhaarlem.nl vind je meer informatie over en van de Stichting Struikelstenen Haarlem.

Samne de Wolf Fotografie

Verscholen monument

Half tussen de struiken in de bocht van de Kinderhuissingel staat een object dat in de vergetelheid is geraakt. In de zomer is het niet meer zichtbaar vanwege alle begroeiing. Het gaat hier om een heus oorlogsmonument. Bij de laatste herinrichting van de singel, een jaar of vijftien geleden, werd het ternauwernood van de schroothoop gered.

Op woensdagavond 5 mei 1948 onthulde toenmalig burgemeester Oscar Cremers het bevrijdingsmonument. Buurtvereniging Garenkokerskwartier - die bestond toen ook al - was de drijvende kracht achter de 'bloemenbak'.

Het Garenkokerskwartier kent een rijke geschiedenis van actieve buurtbewoners. Er was toen ook al een wijkkrant, een officieel

orgaan van de buurtvereniging 'De Garenkoker', ook wel 'De Garenklos' genoemd (redactie vanaf de Pijntorenstraat 8).

De burgemeester was verguld met het monument. In de totstandkoming ervan zag hij "een prachtige uiting van burgerzin en een bewijs van wat mensen, die hun plaats van inwoning liefhebben, kunnen volbrengen", zo noteerde de Nieuwe Haarlemsche Courant. Muziekcorps Crescendo gaf na de onthulling voor de school van de Nic van der Laanstraat een openluchtconcert.

De bloembak staat nog steeds op zijn plek in het plantsoentje, de oorspronkelijke tekst '5 mei 1945 het Garenkokerskwartier' is verdwenen.

Noord-Hollands Archief, collectie Fotopersbureau De Boer

AGENDA

Seinwezen • Kinderhuissingel 1
GarenkokersCafé – Als het weer kan: iedere eerste zondag van de maand - 16.00-18.30.
www.garenkokerskwartier.nl/agenda

Sociëteit Vereniging, Zijlweg 1
www.societeitvereniging.nl/agenda
Het Zaeltje, Hoofmanstraat 12b
www.hetzaeltje.nl/agenda

Colofon: René van Stekelenborg. Samne de Wolf, Carla van Twuijver, Maarten van de Vaart, Jeroen Wester, Maarten Mosselman en Sanneke Vlam (vormgeving). Buurtcoöperatie Duurzaam Garenkokerskwartier. www.garenkokerskwartier.nl en info@hetzaeltje.nl

de garenkoker

www.garenkokerskwartier.nl

• IN DE WIJK

Grappenmaker Bastiaan Geleijnse

Bastiaan Geleijnse is journalist, tekstdichter, cabaretier en een van de makers van Fokke en Sukke. In 2005 kwam hij samen met zijn vrouw en drie zoons in het Garenkokerskwartier wonen. Zijn vrouw, Marilse Eerkens, is ook journalist en schrijft boeken over babyopvang en ouderschapsverlof (Wat doen we met de baby?). Ze werken beide thuis.

Grappenmaker van beroep

Bastiaan: "Ik ben grappenmaker van beroep en dat is nog best ingewikkeld. Niet elke grap is in elke situatie leuk. En het publiek moet dezelfde kennis hebben van de onderwerpen, anders komt de grap niet over. Fokke en Sukke maken we met z'n drieën. We (John Reid en Jean-Marc van Tol) zijn 30 jaar bevriend en we maken al 25 jaar deze cartoon. Toen we begonnen gingen we weekenden lang bij elkaar zitten. Aan het einde van het weekend kwamen daar drie goede grappen uit en dan waren we erg trots op onszelf. Op een gegeven moment zijn we dat toch maar anders gaan doen. Nu bellen we elkaar elke ochtend en dan brainstormen we een half uur tot drie kwartier. Dan moeten we even niet gestoord worden en beter dat niemand het hoort. We moeten tenslotte wel alles kunnen zeggen om uiteindelijk op een goede grap uit te komen."

Normale buurt

"Inspiratie voor een grap haal ik overal vandaan, maar niet per se uit de buurt waar we wonen. Mijn vrouw en ik hebben elkaar leren kennen in ons studententijd en we zijn eerst in Amsterdam blijven hangen. Maar als zoveel anderen zijn we gevlucht naar Haarlem. Hier woon je dichtbij de duinen en de natuur. Het is een fijne buurt, vooral heel normaal. In de straat ken ik veel mensen, we

groeten elkaar allemaal. Er is een groenteboer, een bakker, de fietsenmaker, we hebben een kapper om de hoek. Ik ben benieuwd naar het koffientje, zoiets past hier wel. Maar ik maak dan wel meteen excuses dat ik er niet al te vaak koffie zal drinken."

Cabaretduo

"Op dit moment maak ik samen met Xander Hubrecht liedjes. Xander is gitarist bij Van Velzen. We zijn samen het cabaretduo Hubrecht & Geleijnse. Een paar liedjes staan op YouTube en Spotify en we hopen natuurlijk de theaterwereld te veroveren. Als het goed is staan we eind augustus in Arnhem in Sonsbeek Theater Avenue. Verder geef ik trainingen in gestructureerd schrijven en geef ik feedback bij bedrijfsbijeenkomsten met bewerkingen van bestaande Fokke en Sukke-tekeningen."

www.humorwerkt.nl/cabaretiers/bastiaan-geleijnse en www.sonsbeektheateravenue.nl/

Foto: Vanessa Scheer

Grootgrondbezitter tussen Mars en Jupiter

Sanne de Wolf Fotografie

Ergens in ons zonnestelsel suist een bijzondere planetoïde zijn baantjes rondom de zon. Deze kleine planeet heet (7973) Koppeschaar, vernoemd naar wetenschapsjournalist en sterrenkundige Carl Koppeschaar (68) uit de Boreelstraat.

“In het jaar 2000 vernoemde de Internationale Astronomie Unie een kleine planeet naar mij, een enorme eer natuurlijk. Waarschijnlijk heb ik het te danken aan de boeken die ik heb geschreven over de Maan, en mijn voorspelling dat er ijs zou liggen op de zuidpool van onze maan. Voor een planetoïde is het een zware jongen, met een diameter van 7 kilometer. De planetoïde die het einde betekende van de dinosaurussen was twee-

maal zo groot, maar de meeste zijn een stuk kleiner.”

“Vanaf de zon is het rijtje planeten: Mercurius, Venus, Aarde, Mars, Koppeschaar, Jupiter, Saturnus, Uranus, Neptunus en Pluto - maar die laatste is een dwergplaneet dus mag je weglaten”, schaterd Koppeschaar.

“Allemaal leuk en aardig, maar echt trots ben ik op mijn cameo’s in de Donald Duck als Karel Scharrekop, professor Knipscheer en Karl Kapperschaar. Dat is destijds niet helemaal toevallig gegaan. Ik schreef vijftientig jaar voor het populair wetenschappelijk tijdschrift KIJK. Op de etage boven ons zat de redactie van de Donald Duck, en daar hadden we altijd veel lol mee.”

Figureren in de Donald Duck is misschien wel net zo mooi als een vernoeming van een planeet? Nee, ik heb de planeet zelf nooit kunnen waarnemen door de telescoop. Daar moet je een hele grote kijker voor hebben, op een professionele sterrenwacht zoals in Chili. En los van het feit dat ze er geen dure waarnemingstijd aan gaan besteden, staat het planeetje lang niet altijd gunstig aan de horizon.”

Tegenwoordig is Carl druk in de weer als directeur van 'Vierkant voor Wiskunde' bij het Centrum Wiskunde & Informatica in het Amsterdamse Science Park. Daar probeert hij jongeren te interesseren in wiskunde, door middel van boeken en zomerkampen.

Zin om iets lijps te doen!

Jelle Neeft (25 jaar) woont sinds vier jaar samen met twee huisgenoten in de Garenkoker in de oude R.K. industrie- en huishoudschool, oftewel het Mons Aurea-gebouw dat is omgetoverd tot appartementencomplex. Op 8 september jl. trok hij de stoute schoenen aan. Na het overlijden van zijn vader nam hij een studiepauze en besloot toen iets lijps te gaan doen!

Jelle is niet echt een wandelaar. Hij wilde in eerste instantie naar Engeland. Maar, het weer daar hield hem tegen. En, omdat hij studeert voor docent geschiedenis bleek Rome een meer logische keuze. Het weer daar was ook aantrekkelijker. Hij stippelde zijn eigen route uit, want er leiden immers meerdere wegen naar Rome. Bergen op Zoom – Maastricht – België – Luxemburg – Metz – Nancy – de Vogezes en het Juragebergte naar het meer van Geneve. Dan een stukje trein van Lyon naar Nice. Als Jelle ook nog eens te voet de Alpen had moeten doorkruisen, dan zou dat teveel tijd vergen. Beter kon hij via de Italiaanse Westkust naar Lucca en via San Gimignano, Sienna en Viterbo naar zijn eindbestemming Rome.

“De eerste week was zwaar. Lopen in combinatie met een heel zware rugzak valt tegen, maar dat went” zegt hij. “Je wordt er heel fit van, het is gezond en je valt af. En dus kon ik maar eten wat ik wilde in Italië. Dat was echt top!”

De intentie was om veel te kamperen, maar het was vaak te koud en campings waren gesloten. Toen is hij overgestapt op hotelletjes en B&B's. De eerste nacht heeft hij bij mensen in de tuin gekampeerd. De volgende ochtend kon hij daar ontbijten en kreeg hij een lunchpakketje mee.

“De Vogezes en het Jura-gebergte waren het mooist. De uitzichten zijn adembenemend en

je kwam op veel plekken echt niemand tegen. Ondanks dat het 't zwaarste stuk was en je twee weken door de sneeuw moest lopen, zijn de herinneringen echt prachtig.”

Na twee maanden had Jelle wel een weekje heimwee en miste hij familie en vrienden. “Er was al zoveel gebeurd. Ik had al waanzinnig veel te vertellen, maar moest nog twee maanden om op tijd thuis te zijn, al was het maar voor mijn studie. Gelukkig kwamen precies op het juiste moment met de Kerst zijn moeder, broertje en zusje over op bezoek.

“De laatste drie weken waren heel bijzonder door de afwisseling van mooie landschappen en bijzondere middeleeuwse dorpjes en steden. De vierenhalve maanden wandelen waren zo voorbij en ik had 2100 kilometer op de stappenteller. Onvergetelijk en echt heel vet!”

Foto: Jelle Neeft

Volop genieten van de lente

Is het u ook opgevallen dat deze editie van de Garenkoker vol staat met artikelen over mensen? Dat heeft een reden. Het is lente, praktisch alle coronarestricties zijn opgeheven en dus is de volledige redactie – op gepaste afstand natuurlijk – verhaal gaan halen bij Garenkokers zoals u en wij. Omdat we u niet willen onthouden welke bijzondere verhalen en herinneringen onze buurtgenoten hebben en omdat we nooit mogen

vergeten welke hartverscheurende drama's zich in onze buurt hebben voltrokken. Geniet van de lente, maak kennis met elkaar en zoek steun bij uw burens. De Garenkoker brengt u graag in contact met buurt- en lotgenoten gewoon bij u om de hoek. Ga naar: www.garenkokerskwartier.nl. Volg ons op Facebook: www.facebook.com/Garenkokerskwartier of @de_garenkoker op Instagram.

Sanne de Wolf Fotografie

Koster van onze kerk

Toen 18 jaar geleden in het parochieblad gevraagd werd wie de taak van koster op zich kon nemen, reageerde Michaël. Wat doet een koster eigenlijk? Michaël: “Het is een vrijwilligersbaan, elke zondag bereid ik de kerkdienst voor. Ik zorg voor de kaarsen, de kleding van de priester en ook voor de koffie. Verder worden er zalen verhuurd en dan zorg ik ook voor de koffie en wat nog meer nodig is aan catering. Het is geen fulltime job, ik heb er nog een baan bij. De dienstwoning huur ik van de kerk, als ik stop met het werk als koster, krijgt hier de nieuwe koster onderdak.”

Kennis van de kerk

Michaël weet ontzettend veel van de kerk en geeft zelfs af en toe rondleidingen. “De kerk is van 1938 en is Oud-Katholiek. Dat is dus niet Rooms-Katholiek, maar een afscheiding daarvan. Het verschil is bijvoorbeeld dat een bisschop democratisch gekozen wordt, in plaats van benoemd door een afvaardiging van de kerk. En de bisschop of pastoor mag trouwen en een gezin hebben. De Oud-Katholieken hechten veel waarde aan

ieders persoonlijke vrijheid, ook in de vormgeving van haar of zijn eigen geloof en leven. Daarom is diversiteit voor onze kerk vanzelfsprekend.”

Een verzamelaar en creatieveling

Naast dat Michaël veel weet van de kerk, weet hij ook veel van Haarlem. Hij heeft een boekenkast vol over Haarlem en onze geschiedenis. Hij verzamelt de boeken. En dat is niet de enige verzameling. Wereldbollen, houten kistjes, glaswerk, kandelaars en heilige beelden. Er hangen ook veel werken van kunstenaars die hij ook persoonlijk kent. “Ik moet wel wat weten van een kunstenaar en het werk dat zij maken.” Michaël maakt zelf ook werk, je komt het overal tegen in zijn huis en ook in de kerk. “Het zijn echte plattegronden van niet bestaande steden. Ik maak ook ander schilderwerk en ik print 3D modellen van gebouwen. Creatief bezig zijn, doe ik graag. Niet alleen in mijn eigen tijd, ook in mijn werk zou ik het liefst in de culturele sector werken.”

Meer informatie over de kerk: <https://haarlem.oudkatholiek.nl>.